

El fill jugador i el diable

Dolors Planella i Berga, Riudaura

ju - gat — los di - ners i el re - llot - ge que por - ta - va; 1. Don Jo -
ve - ié a - ver - go - nyit, se'n va a ca - sa de se(u) ma - re. no n'ha
La seu

5
sep se'n — va al ca - fè, i en el ca - fè — de les da - mes. 2. Se n'hi ha
tin - gut — prou d'ai - xò, s'hi ha ju - gat l'a - me - ri - ca - na. 3. Quan se'n
ma - re en — sen - tir ai - xò: "Fill meu, vés a — con - fes - sar - te."

Quan la se(u) mare el veié, sols amb la camis(a) i calces,
alça els ulls i li digué: -(Ai)xís te'n partís lo diable.
I al punt de la mitjanit, dimonis truquen la porta:
-Obri la porta, senyora, venim a buscar el jugaire.
traieu-li aquestes cadenes que en porta en el coll rotllades.
-Li'n posarem unes altres que en seran molt més pesades.
La seu mare al sentir això: -Fill meu, vés a confessar-te.
I al punt de la mitjanit, Don Josep se'n confessava;
passat de la mitjanit, Don Josep ja ne finava.
Sempre més recordaré i amb la mar(e) de Déu del Carme,
que jo al pit la portaré per relíquia venerada.